

Ověřovací doložka

k datové zprávě

podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon")

1. ODDÍL - Záznam o konverzi

Pořadové číslo konverze: 40658
Název organizace: _____
Jméno a příjmení: Zuzana Moldová
Datum: 10.5.2012 16:42:27

2. ODDÍL - Údaje o konvertovaném dokumentu

Výstup odpovídá vstupu: ANO NE
Počet listů: 3
Zajišťovací prvek: _____

3. ODDÍL - Poznámky

10.5.2012

Datum vyhotovení

25 5400 Clb 5400 vzor č. 1

Elektronický podpis

Dr. Ing. Jaromír Drábek
ministr práce a sociálních věcí

V Praze dne 7. května 2012
Č. j.: 2012/33984-211/1

Vážený pane místopředsedo,

reaguji na Vaše podání, ve kterém jste se na mne obrátil v souvislosti s institutem veřejného opatrovnictví. K Vašemu podání sděluji následující:

Kompetenční zákon č. 2/1969 Sb., v platném znění (dále jen „kompetenční zákon“), vzhledem k určité obecnosti ve vymezení působnosti jednotlivých resortů, neupravuje výslovně oblast tzv. veřejného opatrovnictví, tj. zákonného zastoupení osob, které nejsou způsobilé k právním úkonům v plném rozsahu, a proto ve smyslu § 26 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., v platném znění, a souvisejících předpisů, opatrovníka mít musí.

Vámi citovaný § 27 odst. 3 nynějšího občanského zákoníku obsahuje jako subsidiární možnost ustanovení opatrovníkem orgán místní správy, případně jeho zařízení, pokud není možné fyzické osobě ustanovit opatrovníkem příbuzného či jinou vhodnou osobu.

Ustanovení opatrovníka a dohled nad opatrovnictvím je svěřen soudu. Z § 193 odst. 3 občanského soudního řádu č. 99/1963 Sb., v platném znění, s odkazem na § 180 odst. 1 téhož zákona vyplývá, že soudem ustanovený opatrovník složí do rukou předsedy senátu slib, že bude řádně vykonávat své povinnosti a že bude přitom dbát pokynů soudu. Po složení slibu mu předseda senátu vydá listinu obsahující pověření k zastupování opatrovance a vymezení rozsahu práv a povinností vyplývajících z tohoto pověření.

Vymezení rozsahu práv a povinností v konkrétním případě je tedy věcí nikoli jednotné metodiky výkonu veřejného opatrovnictví, ale výsostnou kompetencí soudu. Obecně rozsah vyplývá z definice opatrovnictví, které je zákonným zastoupením nezpůsobilé osoby k právním úkonům. Zahrnuje však dle občanského zákoníku (§ 28) rovněž správu majetku opatrovance, a jistě sem spadá i obecná prevenční povinnost – povinnost předcházet škodám (§ 415 občanského zákoníku). K záležitostem, které vybočují z běžné správy majetku, si opatrovník musí vyžádat schválení soudu. Obsahem je tedy právní jednání a správa majetku, nikoli osobní péče o opatrovance či nějaká období činností sociálních služeb jemu poskytovaných.

Vzhledem k tomu, že Ministerstvo spravedlnosti je ústředním orgánem státní správy pro soudy a státní zastupitelství (§ 11 kompetenčního zákona) a že jsou to současně soudy, kdo opatrovníky ustanovují, přijímají od nich slib, vymezují blíže rozsah jejich práv a povinností, dohlížejí na výkon opatrovnictví a schvalují důležitá rozhodnutí, přísluší problematika veřejného opatrovnictví gesčně právě Ministerstvu spravedlnosti. Nakonec i proto, že Ministerstvo spravedlnosti je gestorem hlavních pramenů hmotně právní úpravy (občanské, rodinné právo).

Sjednocovat obsah výkonu opatrovnictví je věcí soudní soustavy, nelze zde proto opominout ani úlohu Nejvyššího soudu ČR, jenž může právě za účelem sjednocování praxe vydávat svá stanoviska a je tak v případě potřeby možno obrátit se i na tuto instituci.

Jak dále uvádíte, je výkon veřejného opatrovnictví dle převládajícího právního názoru, prosazujícího se i v judikatuře Ústavního soudu ČR, výkonem přenesené působnosti. Vzhledem k tomu, že dle § 12 odst. 3 Ministerstvo vnitra plní koordinační úlohu v oblasti výkonu veřejné správy svěřené orgánům územní samosprávy, je tak určitá koordinační úloha (která však nesmí zasahovat do výsostné působnosti soudů, viz výše) v této oblasti přenesené působnosti svěřena i tomuto rezortu.

Není tak zcela zřejmá úkolem opatrovníka vykonávat „pečovatelskou službu“, jež je definována v § 40 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění. Pokud však opatrovanec, který takovou službu potřebuje a má na ni ve smyslu

uvedeného zákona nárok, není způsobilý uzavřít platně smlouvu o poskytování této služby, je právě na veřejném opatrovníku, aby jménem opatrovance podnikl kroky k uzavření takové dohody, respektive k zajištění potřebné služby.

S pozdravem

Vážený pan
Jaromír Jech
výkonný místopředseda
Svaz měst a obcí ČR
5. května 1640/65
140 21 Praha 4

